

Hienosti Heinolta

Isot juhlat ovat tulossa. Vanha smokki ei enää mahdu päälle. Mistä puku miehelle, jonka hartiat ovat kokoa 52 mutta housut vain 48. Kaverit vihjailivat, että Salosta saa.

Ajelen siis Saloon ja parkkeeraan vanhan venkuran puutalon eteen. Salon talot on rakennettu entisen merenpojan saveen. Siksi ne painuvat vähitellen maan sisään. Jotkut tasaisesti, jotkut taipuillen ja vääntyillen. Tämä talo on vajonnut eniten keski-
osastaan.

Ei muuta kun sisään narisevasta ovesta. Sisätilat pursuavat vaatteista. Tuoksu on kivi-
vahnin pölyinen. Parikin kokoneen näköistä henkilöä, mies ja nainen, kiiruhtaa kyse-
lemään. No, smokkia tarvittaisiin, mutta löytyykö tällaiselle.

Jonkinmoisen kuhinan jälkeen vaaterivistöistä löytyy parikin ehdokasta. Toinen on
täyttä villaa ja toinen jotakin sekoitetta. Olen istunut usein konserteissa ja katsellut
kuinka joidenkin soittajien housunpolvet ovat paisuneet kiiltäville pusseille ja toisten
taas ei. Ne ensimmäiset ovat sekoitetta ja ne toiset villaa. Siis villaa.

Lähdetäänpäs liikkeelle tästä takista. Se tuntuu heti mukavalta päällä. Tämähän on
hyvä. Myyjä tokaisee kuitenkin, että tuosta on vähän korjattava ja tästäkin. Ei on-
gelmaa, koska peruskuosi istuu.

Sitten housut. Nekin sujahtavat mukavasti jalkoihin. Eiväthän nämä ole mitkään
viiskakkoset. Onko niillä eriparisia smokkeja! Housut ovat vähän pitkät, ja takaa
vyötäröstäkin täytyy hiukan kohentaa. Kyllä tästä mallismokki saadaan. Valmistaa
tulee vaikka parin tunnin kuluttua.

Palaan jännittyneenä hakemaan smokkiani. Se nimittäin on jo minun, koska maksoin
sen jo ennen korjausta. Sovituskoppiin ja mustaa päälle. Tämähän on kuin oma. Pu-
jahdan vielä ulos näyttämään myyjälle. Mies myhäilee. Ihmettelen, miten tämä nyt
näin kätevästi kävi. No, sää olt tullu erikoisliiksesee, kuului kommentti.

Tämä tapahtui muinoin Eino Heinolla. En tuntenut vielä silloin Salon seudun sokke-
loita. Hangossa olin tosin kuullut, että Salosta löytyy mainio miesten pukimo. Sovit-
tavat ja korjaavat viimeisen päälle. Eivät suostu myymään, jos ei istu. Lähettävät sit-
ten parannetun puvun bussilla asiakkaalle seuraavaksi päiväksi.

Vuosien varrella on tullut hankittua Eino Heinolta monen moisia kuteita. Paidoista
alkkareihin, päällystakeista uikkareihin, myssyistä sukkiin ja kaikkea siltä väliltä.

Kerran sattui, että suorat housut nukkaantuivat nopeasti polvien kohdalta. Kehtasin
kysyä, että pidänpö pöksyjä jotenkin väärin. Myyjä katsoi ja vastasi pikaisesti, että ei
housut tältä saa näyttää. Lähetetään tehtaalle ja katsotaan tilalle uudet.

Nyt kaupungilta kuuluu kummia. Ja näkyynkin. Eino Heinolla liputetaan loppuun-
myyntiä. Monesti ”loppuunmyynnit” ovat myyntikikkoja ja täyttä huiputusta. Tällä
kertaa tempu taitaa olla totta, valitettavasti.

Mistä me nyt kuteet saadaan! Marketeistako? Ei ei! Eikö voisi vielä harkita!

Niin, ja se smokki on vieläkin aivan tiptop. Eivätkä polvet kiillä.

pajen